

CARTA DOMINICAL

9 DE MAIG DE 2021

RESSÒ DE LA PARAULA

Resurrecció de la llibertat: ser mare

Llegeixo la premsa sense deixar de respirar l'aire de Pasqua. I sé que en la Pasqua ressuscita la llibertat. L'home nou, que ressuscita en Crist és, abans de res, lliure, dirà sant Pau (cf. 2Co 3,17). Alhora recordo l'estima que, si més no de paraula, tenim a les mares, fins al punt de dedicar-les-hi un dia, amb la consegüent felicitació, regal, etc.

Tots dos sentiments s'uneixen en una sorprenent contradicció en llegir la premsa. Un article comenta la notícia d'un estudi de la Universitat Complutense de Madrid, titulat "Apurar la llibertat, causa de la baixa fecunditat". El resultat d'aquest estudi sociològic és aclaparador. En 2019 els nascuts per dona en edat fèrtil a Espanya són 1'17 i l'edat mitjana de les mares que tenen un primer fill és de 32'2 anys. L'alta valoració de la llibertat, conclou l'estudi, com a autonomia personal, com a possibilitat de llibertat de moviment, fa posposar la maternitat – paternitat. Aquesta és vista com una subjecció i un condicionant total per a ser autònoms. És a dir, maternitat – paternitat contra llibertat.

Recordo l'impressionant estudi del professor Alejandro Macarrón Larumbe "El suïcidi demogràfic d'Espanya" (2011). Per aquesta via caminem cap a una mena de suïcidi col·lectiu.

En absolut pensem que la dona és l'única responsable d'aquesta situació. Reconeixem que existeixen causes que hi contribueixen, com ara obstacles econòmics i socials; així, la coneguda dificultat de conciliar treball professional i maternitat. Però potser la causa principal sigui una manera d'entendre la llibertat que condueix a la solitud, la degradació i fins i tot a l'esclavitud. En el mateix periòdic, dues pàgines més endavant,

es pot llegir un altre article que exposa el problema de la legislació sobre la prostitució: davant un projecte de llei que busca l'abolició, pel vincle necessari de fet entre prostitució i abús o explotació, es presenta un altre projecte que permet la prostitució lliurement assumida, al·ludint el dret de la "llibertat sexual" de la dona. Sorprenent argument del dret a la llibertat individual per a deixar-se explotar i utilitzar com un objecte, a canvi de diners. Ens sorprèn, perquè creiem que el cos no és un objecte, sinó que "és persona" i la persona és també el seu cos.

Naturalment la prostitució i l'ajornament o negació de la fertilitat són problemes en si diferents. No entrem en ells. Però hi ha un punt en el qual conflueixen: la manera d'entendre la llibertat.

La llibertat, l'home o la dona lliure, que ressusciten per Pasqua són éssers humans que, abans de res, estimen. I l'amor, certament, vincula, però aquest mateix vincle allibera, perquè ens fa ésser més. Els enamorats es veuen atrets i units, però quan es vinculen per amor, senten que són més feliços. Només si un dels dos introdueix la queixa que "ja no se sent lliure" la unió entra en crisi.

Per a un cristià és una fal·làcia la contraposició entre llibertat i maternitat. Ser mare (pare) forma part d'aquell principi que va formular Jesús: "ningú no té amor més gran que el qui dóna la seva vida pels qui estima" (Jn 15,13). Ningú és més lliure que qui dona la seva vida per amor.